

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci navrhovateľa: **H.**, nar. X., štátny príslušník Čínskej ľudovej republiky, naposledy v zahraničí bytom okres Q., t. č. Pobytový tábor Migračného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky R., na základe dlhodobej priepustky u L., R., adresa pre doručovanie pošty: JUDr. J., O., proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky – Migračný úrad**, so sídlom Pivonková č. 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu ČAS: MU-726-16/PO-Ž-2009 zo dňa 5.2.2010, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/20/2010-17 zo dňa 9.6.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/20/2010-17 zo dňa 9.6.2010 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia potvrdil rozhodnutie ČAS: MU-726-16/PO-Ž-2009 zo dňa 5.2.2010, ktorým odporca neudelil navrhovateľovi azyl na území Slovenskej republiky z dôvodu nesplnenia podmienok ustanovených v § 8 alebo § 10 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len zákon o azyle) a neposkytol mu doplnkovú ochranu podľa § 13c ods. 1 a § 20 ods. 4 zákona o azyle. O trovách rozhodol krajský súd tak, že navrhovateľovi právo na ich náhradu nepriznal.

Krajský súd dospel k záveru, že odporca zákonným a dostatočným spôsobom zistil stav veci. Uviedol, že samotné podanie žiadosti o azyl nie je dôvodom k udeleniu azylu, pretože navrhovateľ požiadal o azyl iba z dôvodu legalizácie svojho pobytu na Slovensku, pričom dôvodom jeho odchodu z Číny boli dôvody ekonomické a v prípade návratu do krajiny pôvodu mu nehrozí žiadne bezpečnostné riziko.

Podľa krajského súdu sú námietky navrhovateľa, že tým, že na Slovensku požiadal o azyl sa dostal do postavenia občana, ktorý nesúhlasí s oficiálnou vládnuou politikou, že je prívržencom Falun Gong resp. námietka nesprávneho právneho posúdenia veci vo vzťahu k neudeleniu azylu, irelevantné. Z obsahu dôvodov ktoré navrhovateľ uviedol vo svojej žiadosti o azyl je zjavné, že z Číny vycestoval z dôvodu podnikania na Slovensku a že o azyl požiadal výlučne z dôvodu legalizácie svojho pobytu na území Slovenska, keďže sa mu nepodarilo svoj predchádzajúci pobyt na Slovensku zlegalizovať – obnoviť povolenie k pobytu. Nejde teda o obavu z perzekúcie v zmysle § 8 zákona o azyle. Krajský súd uviedol, že prípadná prezentácia akýchkoľvek iných dôvodov žiadosti o azyl počas obdobia po vydaní prvostupňového správneho rozhodnutia je irelevantnou. Krajský súd ďalej dodal, že dôvody poskytnutia azylu musia existovať v čase, keď žiadateľ o azyl opustil krajinu pôvodu a samotný akt podania žiadosti o azyl nemôže byť dôvodom udelenia azylu. Navrhovateľ podobne nepožiadaval o azyl z dôvodu zlúčenia rodiny s rodinou azylanta, teda osoby, ktorej azyl už bol udelený. Navrhovateľ v podanom opravnom prostriedku uviedol, že je prívržencom Falun Gong v dôsledku čoho má obavy z návratu do Číny. Túto argumentáciu vyhodnotil krajský súd ako absolútne účelovú a nepravdivú, nakoľko sám

navrhovateľ pri pohovore pred odporcom priznal, že nikdy nebol prívržencom hnutia Falun Gong a nikdy ho ani nepraktizoval.

K námietke nedostatočne zisteného stavu veci krajský súd uviedol, že ani táto námietka nie je dôvodná. Odporca vychádzal dôsledne zo stavu veci zisteného z vyhlásenia, ktorým navrhovateľ požiadal o azyl, z obsahu vstupného pohovoru vykonaného s navrhovateľom a zo správ o Číne ktoré vyhľadal z rôznych zdrojov, ktoré boli založené do spisu a pri zistení stavu veci dodržal zákonom predpísané postupy.

Krajský súd sa nestotožnil ani s námietkou nesprávneho právneho posúdenia vo vzťahu k neposkytnutiu doplnkovej ochrany. Označil ju za nedôvodnú a uviedol, že výrok o neposkytnutí doplnkovej ochrany je v súlade so zákonom. Navrhovateľ nebol v Číne nikdy trestne stíhaný ani odsúdený k trestu smrti a v prípade návratu mu nehrozí ani jeho uloženie resp. výkon. Nikdy nebol objektom neľudského či ponižujúceho zaobchádzania a nakoľko zo správ o krajine jeho pôvodu nevyplýva, že by sa čínski navrátilci pri svojich návratoch stretli so zlým zaobchádzaním, nehrozí mu takéto zaobchádzanie. V Číne nie je medzinárodný ani vnútroštátny ozbrojený konflikt v dôsledku ktorého by bola osobná integrita navrhovateľa ohrozená.

Na základe uvedeného krajský súd rozhodnutie odporcu, ktorým navrhovateľovi neudelil azyl a rozhodol o neposkytnutí doplnkovej ochrany, ako rozhodnutie správne a zákonné potvrdil.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom namietal, že krajský súd neprihliadal na politické dôvody, a to na vážnosť politickej situácie v Číne. Uviedol, že navrhovateľ sa obáva prenasledovania z dôvodu, že požiadal o politický azyl v inej krajine a tým nepriamo nesúhlasil s politikou režimu a stal sa nepohodlnou osobou. Neudelením azylu by sa dostal do pozície človeka, ktorý sa nechcel vrátiť do vlasti dobrovoľne. Podľa navrhovateľa takéto osoby, ktoré nepodporujú politickú moc a správajú sa ako porušovatelia tejto moci, sú po politickej a ekonomickej stránke izolovaní a vytlačaní zo spoločenského života. Navrhovateľ ďalej uviedol, že je zástancom hnutia Falun Gong a vyjadril svoje obavy z prenasledovania pri vyhostení do vlasti.

Navrhovateľ v odvolaní ďalej namietal, že súd nevenoval náležitú pozornosť výroku administratívneho vyhostenie cudzinca do štátu, kde by bola ohrozená jeho bezpečnosť, čo v Číne nepochybne doposiaľ trvá.

Navrhovateľ napáda aj rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie azylu na území Slovenskej republiky ako zjavne neopodstatnenú s tým, že zistil skutočnosti ktoré navrhovateľ a neoprávňujú na udelenie azylu.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že rozhodnutie nie je v súlade so zákonmi a rozsudok krajského súdu a správneho orgánu považuje za porušenie práv v nadväznosti na Ústavu Slovenskej republiky, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ostatných medzinárodných dohovorov a že odporca nedostatočne zistil stav veci.

Na základe uvedeného navrhol navrhovateľ rozsudok krajského súdu v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť sa ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril tak, že napadnutý rozsudok navrhol ako vecne správny a zákonný potvrdiť. Uviedol, že opravný prostriedok je svojím obsahom totožný s opravným prostriedkom podaným proti rozhodnutiu migračného úradu a neobsahuje žiadne nové skutočnosti, ktoré by menili skutkový stav v danej veci. Tiež uviedol, že navrhovateľ v priebehu konania a ani v opravnom prostriedku neuviedol a nepreukázal také skutočnosti, ktoré by ho oprávňovali vydať rozhodnutie o udelení azylu. Podľa odporcu správny orgán objektívne a individuálne posúdil všetky relevantné okolnosti týkajúce sa predmetnej veci. Zistil, že navrhovateľ uvádzal iné skutočnosti ako tie, ktoré sú v § 8, 10, 13a alebo 13b zákona o azyle a napadnuté rozhodnutie považuje za rozhodnutie vydané v súlade so zákonom o azyle a Ženevským dohovorom z roku 1951 o právnom postavení utečencov. Okrem toho považuje opravný prostriedok za zmätočný, nakoľko napáda rozsudok z dôvodu nevenovania náležitej pozornosti výroku jeho administratívneho vyhostenia do krajiny pôvodu, ako aj rozhodnutiu migračného úradu o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej, napriek tomu, že výroková časť rozhodnutia migračného úradu takéto výroky neobsahuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12. októbra 2010 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 8 zákona o azyle ministerstvo udelí azyl, ak tento zákon neustanovuje inak, žiadateľovi, ktorý

- a) má v krajine pôvodu opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu, alebo
- b) je v krajine pôvodu prenasledovaný za uplatňovanie politických práv a slobôd.

Podľa § 9 zákona o azyle ministerstvo môže udeliť azyl z humanitných dôvodov, aj keď sa v konaní nezistia dôvody podľa § 8.

Podľa § 10 zákona o azyle ministerstvo na účel zlúčenia rodiny udolí azyl, ak tento zákon neustanovuje inak,

- a) manželovi azylanta, ak manželstvo trvá a trvalo aj v čase, keď azylant odišiel z krajiny pôvodu a azylant so zlúčením vopred písomne súhlasí,
- b) slobodným deťom azylanta alebo osoby podľa písmena a) do 18 rokov ich veku alebo
- c) rodičom slobodného azylanta mladšieho ako 18 rokov, ak s tým azylant vopred písomne súhlasí. (ods. 1)

Žiadatelia uvedení v odseku 1 sa počas konania o udelenie azylu musia zdržiavať na území Slovenskej republiky (ods. 2).

Ministerstvo udolí azyl osobám uvedeným v odseku 1, len ak ide o zlúčenie rodiny s azylantom, ktorému bol azyl udelený podľa § 8 (ods. 3).

Ministerstvo udolí azyl aj dieťaťu narodenému azylantke na území Slovenskej republiky, ak je splnená povinnosť podľa § 4 ods. 5 (ods. 4).

Podľa § 13 ods. 1 zákona o azyle ministerstvo neudolí azyl žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 8 alebo § 10.

Podľa § 13a zákona o azyle ministerstvo poskytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ktorému neudelilo azyl, ak sú vážne dôvody domnievať sa, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 13b zákona o azyle ministerstvo na účel zlúčenia rodiny poskytne doplnkovú ochranu ak tento zákon neustanovuje inak,

- a) manželovi cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana podľa § 13a, ak manželstvo trvá a trvalo aj v čase, keď cudzinec odišiel z krajiny pôvodu a tento cudzinec so zlúčením vopred písomne súhlasí,

- b) slobodným deťom cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana podľa § 13a, alebo osoby podľa písmena a) do 18 rokov ich veku alebo
- c) rodičom slobodného cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana podľa § 13a, mladšieho ako 18 rokov. (ods. 1)

Žiadatelia uvedení v odseku 1 sa počas konania o udelenie azylu musia zdržiavať na území Slovenskej republiky (ods. 2).

Ministerstvo poskytne doplnkovú ochranu aj dieťaťu narodenému na území Slovenskej republiky cudzinke, ktorej sa poskytla doplnková ochrana, ak je splnená povinnosť podľa § 4 ods. 5 (ods. 3).

Podľa § 13c ods. 1 zákona o azyle ministerstvo neposkytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 13a alebo § 13b.

Podľa § 20 ods. 4 zákona o azyle ak ministerstvo rozhodne o neudelení azylu alebo o odňatí azylu, okrem odňatia azylu podľa § 15 ods. 2 písm. i), rozhodne tiež, či cudzincovi poskytne doplnkovú ochranu.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie odporcu o neudelení azylu navrhovateľovi na území SR a o neposkytnutí doplnkovej ochrany, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Z administratívneho spisu je zjavné, že odporca vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to výsluchom navrhovateľa a obsahom správ o krajine pôvodu (odpovede vypracované odborom dokumentaristiky a zahraničnej spolupráce MÚ MV SR

z 9.2.2009, informácie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky o krajine z 12.1.2010, informácie z www.businessinfo.cz, ako aj ostatné všeobecne dostupné zdroje), z ktorých vyhodnotil a stručne popísal súčasnú politicko-spoločenskú situáciu v krajine pôvodu so zameraním na dôvody, pre ktoré navrhovateľ žiadal o udelenie azylu.

Ako vyplynulo z dotazníka žiadateľa o udelenie azylu zo dňa 10.12.2009 navrhovateľ pricestoval na Slovensko legálne v roku 2006 za účelom podnikania na vlastný cestovný pas a vízum SR. Cestovný pas však stratil a jeho stratu nenahlásil, nakoľko nevedel kde má tak urobiť. V Číne bol nezamestnaný. Na Slovensku sa zamestnal vo firme Y. v Bratislave, ktorá sa zaoberá predajom topánok.

Na výzvu, aby uviedol všetky dôvody, pre ktoré sa rozhodol požiadať o udelenie azylu alebo o poskytnutie doplnkovej ochrany na území Slovenskej republiky uviedol, že dôvodom jeho príchodu na Slovensko bolo to, že tu chcel podnikáť. Na Slovensku má aj príbuzných a jedným z nich je aj N., vedúci firmy Y., ktorý je manželom jeho sesternice. Ako ďalší dôvod svojho odchodu z krajiny uviedol navrhovateľ to, že bol učiteľom Falun Gong a nakoľko o tom vláda nevedela, podarilo sa mu bez problémov z Číny vycestovať. Na otázku koho učil cvičiť uviedol, že učil rodinu, strednú generáciu a roľníkov. Navrhovateľ bol potom vyzvaný, aby predviedol niektoré cviky Falun Gong. Na túto výzvu však nebol schopný vôbec reagovať a po ďalšom dokazovaní a vyvrátení jeho tvrdení nakoniec priznal, že Falun Gong neovláda a nikdy ho necvičil.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že v krajine pôvodu nemal problémy, nie je členom politickej strany, hnutia alebo inej organizácie a nebolo ani nie je proti nemu vedené trestné konanie.

Odporca zdôvodnil rozhodnutie o neudelení azylu navrhovateľovi na území Slovenskej republiky nepreukázaním opodstatnenosti jeho žiadosti o udelenie azylu, nakoľko na základe výpovede navrhovateľa a všetkých dostupných informácií je zrejmé, že navrhovateľ zakladá svoju žiadosť na dôvodoch nedostatočných pre udelenie azylu na území Slovenskej republiky. V súlade so stanoviskom Ženevského dohovoru z roku 1951 o právnom postavení utečencov

za prenasledovanie môžu byť považované také znášané alebo obávané akty, ktoré musia byť dostatočne závažné svojim charakterom alebo opakovaním sa, musia pritom brániť osobe, ktorá ich znáša, ďalej žiť v svojej krajine pôvodu a tiež musia vychádzať zo skutočností uvedených v čl. 1 A Ženevského dohovoru. Ohrozenie slobody a života z vyššie uvedených dôvodov predstavuje perzekúciu, teda činnosť diskriminačného alebo veľmi urážlivého charakteru vykonávanú prostredníctvom úradov krajiny alebo realizovanú skupinami obyvateľstva, ak je úradmi tolerovaná alebo ak úrady nie sú ochotné zaistiť potrebnú ochranu perzekvovaný. Toto sa ale v prípade navrhovateľa nepotvrdilo. Odporca ďalej uviedol, že navrhovateľ počas azylového konania neuviedol žiadne skutočnosti a ani nepredložil žiadne materiály, ktoré by potvrdzovali, že by mu v krajine pôvodu hrozilo prenasledovanie políciou, armádou, či inými štátnymi orgánmi. Jediným dôvodom jeho odchodu z Číny bolo to, že na Slovensku chcel podnikat'. Podľa odporcu je teda jedinou príčinou odchodu z krajiny pôvodu zlá ekonomická situácia navrhovateľa, nakoľko uviedol, že v Číne zamestnanie nemal a bol doma. Odporca vyhodnotil žiadosť navrhovateľa o udelenia azylu ako účelovú, nakoľko o azyl požiadal až po tom, ako prestal riešiť svoju situáciu v súvislosti s jeho pobytom na území Slovenskej republiky prostredníctvom zákona o pobyte cudzincov. Odporca nakoniec uviedol, že navrhovateľ zneužíva azylový systém Slovenskej republiky, ktorý slúži na poskytnutie jednej z najvyšších foriem ochrany občanovi cudzieho štátu na legalizáciu jeho pobytu.

Vzhľadom k tomu, že neboli naplnené dôvody pre udelenie azylu, odporca skúmal, či navrhovateľ spĺňa podmienky pre poskytnutie doplnkovej ochrany v zmysle zákona o azyle.

Podľa odporcu navrhovateľ nesplnil ani zákonom stanovené podmienky pre udelenie doplnkovej ochrany, ktorá sa poskytuje vtedy, ak sú vážne dôvody domnievať sa, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia, pričom vážnym bezpráviom sa podľa § 2 písm. f) zákona o azyle rozumie uloženie trestu smrti alebo jeho výkon, mučenie alebo neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie alebo trest, vážne a individuálne ohrozenie života alebo nedotknuteľnosti osoby z dôvodu svojvoľného násillia počas medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu, pričom pôvodcom prenasledovania alebo vážneho bezprávia je štát, politické strany, hnutia alebo organizácie, ktoré ovládajú štát alebo

podstatnú časť jeho územia alebo neštátni pôvodcovia, ak je možné preukázať, že vyššie uvedené subjekty nie sú schopné alebo ochotné poskytnúť ochranu pred prenasledovaním alebo vážnym bezpráviem. Odporca konštatoval, že v prípade navrhovateľa neboli zistené dôvody domnievať sa, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia tak, ako to vyplýva zo zákona o azyle. Navrhovateľ nemal žiadne problémy s čínskymi štátnymi orgánmi, nebol vystavený mučeniu, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu, nikdy nebol členom nejakej protivládnej skupiny. Aj keď v Číne situácia v oblasti ľudských práv nie je na štandardnej úrovni, navrhovateľ nepreukázal, že by v jeho prípade mohli byť nejaké porušované. V prípade návratu do krajiny pôvodu sa nemusí obávať žiadnych konkrétnych problémov, ktoré by sa dali charakterizovať ako vážne bezprávie. Navyše v súčasnosti neprebíha v Číne žiadny medzinárodný alebo vnútroštátny konflikt, ktorý by pre navrhovateľa predstavoval individuálnu hrozbu.

Je teda zrejme z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní vychádzal, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporca riadne vyhodnotil dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého odporca vychádzal pri svojom rozhodovaní o tom, či u navrhovateľa existujú dôvody pre udelenie azylu podľa § 8 až § 10 zákona o azyle, resp. dôvody pre udelenie doplnkovej ochrany.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že povinnosť zistiť skutočný stav veci podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) má odporca len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol. Pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodiť, že by odporcovi vznikla povinnosť, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody pre udelenie azylu žiadateľom neuplatnené a následne k týmto dôvodom vykonal príslušné skutkové zistenia.

Odvolací súd sa nezaoberal námietkami navrhovateľa - nevenovanie náležitej pozornosti výroku jeho administratívneho vyhostenia do krajiny pôvodu, ako aj rozhodnutiu migračného úradu o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej, z dôvodu, že výroková časť rozhodnutia odporcu takého výroky vôbec neobsahuje.

Dôvody pre poskytnutie azylu sú zákonom vymedzené pomerne úzko a nepokrývajú celú škálu porušovania ľudských práv a slobôd, ktoré sú tak v medzinárodnom ako aj vo vnútroštátnom kontexte uznávané. Inštitút azylu je aplikovateľný v obmedzenom rozsahu, a to len pre prenasledovanie zo zákonom uznaných dôvodov, kedy je týmto inštitútom chránená len najvlastnejšia existencia ľudskej bytosti a práva a slobody s ňou spojené, pričom udelenie azylu podľa § 8 zákona o azyle je viazané objektívne na prítomnosť prenasledovania ako skutočnosti definovanej v § 2 písm. d/ zákona o azyle alebo na odôvodnené obavy z tejto skutočnosti, a to v oboch prípadoch v dobe podania žiadosti o azyl, teda spravidla v dobe bezprostredne nasledujúcej po odchode z krajiny pôvodu.

Odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné považovať za správny záver správneho orgánu i krajského súdu, že u navrhovateľa neboli zistené dôvody pre udelenie azylu ani z ďalších relevantných dôvodov v zmysle zákona o azyle.

Rovnako za správny považoval odvolací súd záver odporcu, že neboli dané predpoklady pre udelenie doplnkovej ochrany na území Slovenskej republiky, lebo jeho dôvody odporca nepovažoval za také, pre ktoré by bol navrhovateľ v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia v zmysle § 2 písm. f) zákona o azyle.

Odvolacie námietky navrhovateľa neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, ktorým krajský súd rozhodnutie odporcu potvrdil. Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol krajský súd vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP tak, že navrhovateľovi, ktorý nemal úspech vo veci, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 12. októbra 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová